# Skandinaviens Stjerne.

## Organ for de Sidste Dages Hellige.

Sandheden, Kundskaben, Dyden og Troen ere forenede.

12. Aarg. Nr. 19. *Den 1. Juli. 1863.* Priis: 6 Sk. pr. Exp.


## Den 33te Aarsconference for Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige,

afholdt i Tabernaklet i Store Saltsøstad Mandagen den 6te April 1863, Kl. 10 Formiddag.

(Fra „Deseret News.")

Brigham Young præsiderede.

Paa Forhøiningen vare af det øverste Præsidentskab: Brigham Young, Heber C. Kimball og Daniel H. Wells.

Af de tolv Apostler: Orson Hyde, Orson Pratt sen., John Taylor, Wilford Woodruff, George A. Smith, Amasa M. Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow og Franklin D. Richards.

Af det øverste Præsidentskab over de Halvfjerds: Joseph Young, Levi W. Hancock, Albert P. Rockwood og John Van Cott.

Af Overpræsternes Præsidentskab: John Young, Edwin D. Woolley og Samuel W. Richards.

Af Stavens Præsidentskab: Daniel Spencer, David Fullmer og George B. Wallace.

Af de præsiderende Biskopper: Edward Hunter, Leonard W. Hardy og Jesse C. Little.

Af Patriarcherne: John Young.

Hurtigskrivere: George D. Watt og John V. Long.

Conferencen kaldtes til Orden af Præsident Young.

Choret sang: „Know then that every soul is free."

Ældste Wilford Woodruff aabnede Mødet med Bøn, Choret sang en Psalme.

Præsident Daniel H. Wells talte om Templets Opbyggelse; han viste Nødvendigheden af at gjøre Alt, hvad man kunde gjøre for at opbygge Guds Rige paa Jorden, saa at de Hellige kunde blive et uafhængigt Folk. Idet han omtalte hvad der var at gjøre for Templets Opbyggelse iaar, beklagede han, at Brødrene vare saa henfaldne til visse Unoder, især til Nydelsen af Tobak; han sagde, det syntes som om Brødrene ikke kunde arbeide uden

dette. Det var Authoriteternes Hensigt at lade Arbeidet paa Templet igjen begynde strax efter Conferencemødet, hvorfor han haabede, at Brødrene vilde have deres Vogne og andre til Arbeidet nødvendige Redskaber i Orden, saa at man kunde begynde at kjøre Steen fra Bjergene til Templet. Han sagde, at det burde altid glæde os, naar vi kunde gjøre Noget for Opbyggelsen af Guds Rige. Man havde isinde, sagde han, at bygge et nyt og større Tabernakel, som kunde rumme Folket, og om kort Tid kunde vi da begynde at forrette Ordinantser for de Døde.

Præsident Heber C. Kimball fortalte nogle interessante Begivenheder om sine første Reiser og om de første Missioner, han var beskikket til. Gjorde nogle opmuntrende Bemærkninger om den Udsigt, vi havde til at bygge et Tempel til Guds Ære, i hvilket Arbeide vi Alle vare lige interesserede.

Ældste George A. Smith udtalte sin Glæde over at være samlet med saamange af de Ældster, som indkom i Kirken i dens tidligste Dage; han frydede sig over, at Sønnerne af disse gamle trofaste Ældster ogsaa nu kunde tage fat og arbeide for den samme gode Sag, som deres Fædre havde bekjendt i mange Aar; han omtalte den anden Afdeling af Missionairer, som blev udsendt til Europa; fortalte hvilken Stilling de Ældste befandt sig i, da de Christne i Staten Missouri havde røvet Alt, hvad Missionairerne eiede, hvorledes de sidenefter lede af Sygdom og udholdt de største Lidelser, noget Menneske kan gjennemgaae. Han sluttede med at henlede Opmærksomheden paa den forarmede Tilstand, hvori de Hellige i Europa befandt sig og fremhævede Nødvendigheden af at hjælpe de Missionairer, der nu bleve sendte herfra paa Missioner i fremmede Lande.

Choret sang: „How happy every child of grace.

Taksigelse af Ældste George A. Smith.

---

Eftermiddagen.

Man blev kaldet til Orden igjen Kl. 2.

Choret sang en Psalme, hvorpaa Ældste John Taylor aabnede Forsamlingen med Bøn.

Choret sang: „Come let us join our cheerful songs"

Ældste John Taylor talte om de Artikler, man selv kunde fabrikere i Hjemmet; glædede sig ved den hurtige Fremgang, Guds Rige havde. Sagde, at det var Meningen, at det Zion, vi opbyggede her, skulde møde det, der vilde komme fra oven. Det er de Hellige, sagde han, som skulle opbygge Guds Rige paa Jorden, og vi skulde derfor ikke stole paa Hedningerne i denne Henseende, thi de ville ikke gjøre det; de Hellige burde derfor vandre fremad paa Sandhedens og Saliggjørelsens Stier. Han gjorde nogle Bemærkninger om Indsamlingen af de Fattige iaar, og var glad ved at erfare, at man udrustede 500 Vogne med Trækdyr, som skulde føre de fattige Hellige fra Florenee herop.

Ældste Ezra T. Benzon gjorde nogle passende Bemærkninger om den hurtige Udspredelse af Sandheden og om de store Fremskridt, Guds Rige gjorde; sagde, at det var med Guds Rige, som med Principet om Polygami: det var nu godt i Gang og kunde ikke standses.

Ældste Erastus Snow gav en kort Beretning om den gode Forfatning; hvori Bomuldsdistrikterne i den sydlige Deel af Utah vare.

Choret sang: „Hard times come again no more."

Ældste F. D. Richards sluttede med den almindelige Taksigelse.

---

Tirsdagen den 7de April Kl. 10 Formiddag.

Choret sang en Psalme, hvorefter Bøn af Biskop Lorenzo D. Young.

Ældste George A. Smith sagde, at han haabede den Tid maatte komme at de Hellige kunde samles i et beqvemt indrettet lille Tabernakel, som var 125 Alen langt og 75 Alen bredt, bygget saaledes, at Alle kunde høre Taleren. Han var glad ved at betragte de gode Udsigter for dette Aars Emigration; han følte det var hans Pligt at paavise det Gavnlige i at vælge gode og stikkelige Kudske, saadanne som vilde være Lærere, Præsidenter eller Apostler for Emigrant-Compagnierne — Mænd, der vilde passe deres Vogne og gjøre deres Pligt. Zion, sagde han, skal være det skjønneste Sted paa hele Jorden, hvorfor det er nødvendigt at vi arbeide for at gjøre denne Plet til et hyggeligt og behageligt Opholdssted for os; han haabede de Hellige forstode, at det var de timelige Pligters Udførelse han henpegede til.

Ældste Orson Hyde gjorde nogle faa Bemærkninger, hvorefter Skriveren oplæste en Liste over Navnene paa Missionairerne, som nu skulde udsendes.

Præsident Heber C. Kimball gav nogle belærende Raad til de unge Mænd, hvis Navne nylig bleve oplæste blandt Missionairernes til Europa. I ere Sønner af Apostlerne, Propheterne og de første Ældster i denne Kirke, sagde han; jeg er glad ved at I blive sendte ud; sagde, at da han første Gang blev udsendt for at prædike, stolede han paa Gud, hvilket han ogsaa ønskede disse unge Brødre skulde gjøre, paa det de maatte vandre i deres Fædres Fodspor.

Ældste Charles C. Rich talte dernæst om vor timelige Frelse.

Præsident Brigham Young bestemte et Møde for Missionairerne Kl. 5 om Eftermiddagen. Han sagde, han ønskede disse Missionairer skulde gaae ud stolende paa Israels Gud, prædike Evangeliet og opmuntre de Hellige; sagde, at de maatte ikke bede de Fattige om Noget, men hvad de fik af dem, der havde Midler, skulde de bruge med Viisdom til deres Ophold, saavidt det rakte.

Choret sang: „Come, O thou King of kings.

Ældste Orson Pratt sluttede med Bøn.

---

Eftermiddagen Kl. 2.

Choret sang en Psalme og Ældste W. W. Phelps aabnede med Bøn.

Choret sang: „On the mountain tops appearing."

Ældste Amasa M. Lyman foreslog Kirkens Authoriteter til Opholdelse som følger:

Brigham Young, Præsident over Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige; Heber C. Kimball som hans første, og Daniel H. Wells som hans anden Raadgiver.

Orson Hyde, Præsident for de tolv Apostlers Qvorum, og Orson Pratt, sen., John Taylor, Wilford Woodruff, George A. Smith, Amasa M. Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow, Franklin D. Richards og George Q. Cannon som Medlemmer af nævnte Qvorum.

John Smith, Patriarch for hele Kirken.

Daniel Spencer, Præsident over denne Stav af Zion, og David Fullmer og George B. Wallace hans Raadgivere.

William Eddington, John V. Long, John L. Blythe, George Nebeker, John T. Caine, Joseph W. Young, Howard O. Spencer, Claudius V. Spencer, Tho-

mas B. Broderick, James H. Hart, John Squires og William H. Folsom som Medlemmer af Hoiraadet.

John Young, Præsident for Overpræsternes Qvorum; Edwin D. Woolley og Samuel W. Richards hans Raadgivere.

Joseph Young, Præsident for de øverste syv Præsidenter for de Halvfjerdsindstyve, og Levi W. Hancock, Henry Herriman, Albert P. Rockwood, Horace S. Eldredge, Jacob Gates og John Van Cott som Medlemmer af det øverste Præsidentskab for de Halvfjerdsindstyve.

William Squires, Præsident for de Ældstes Qvorum, og James Smith og Peter Latter hans Raadgivere.

Edward Hunter, præsiderende Biskop, og Leonard W. Hardy og Jesse C. Little hans Raadgivere.

Samuel A. Moore, Præsident for Præsternes Qvorum, og Richard W. McAllister og George Openshaw hans Raadgivere.

McGee Harris, Præsident for Lærernes Qvorum, og Adam Speirs og David Bowman hans Raadgivere.

John S. Carpenter, Præsident for Diaconernes Qvorum, og Samuel G. Ladd og Warren Hardie hans Raadgivere.

Brigham Young blev foreslaaet som Forvalter for Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige.

Daniel H. Wells, Overopsynsmand for de offentlige Arbeider.

William H. Folsom, Kirkens Architekt.

Brigham Young, Bestyrer af det Vedvarende Emigrationsfond, bestemt til de Fattiges Indsamling.

Heber C. Kimball, Daniel H. Wells og Edward Hunter hans Medhjælpere og Agenter for nævnte Fond.

George A. Smith, Kirkens Historieskriver og General-Registrator, og Wilford Woodruff hans Medhjælper.

Ovenstaaende Qvorummer og Autoriteter bleve hver for sig voterede for og eenstemmig opholdte af Conferencen.

Ældste Lyman talte dernæst om at opbygge Templer, Tabernakler og andre større Foretagender, der kunde pryde og forskjønne denne Stav af Zion; talte om den fornyende og helliggjørende Kraft, Sandheden havde, naar den blev rigtig benyttet og udøvet i Menneskets Liv og Levnet.

Ældste Erastus Snow bar Vidnesbyrd om de gode Lærdomme, som vare blevne givne, og om den gode Aand, der havde hersket under Conferencens Forhandlinger. Gjorde derpaa nogle Bemærkninger om den Frihed, Jesu Christi Evangelium frembragte; talede derpaa om den Religion, de Hellige burde besidde.

Choret sang: „God is my song."

Taksigelse af Ældste George D. Watt.

---

Tirsdag Aften.

Præstedømmets Møde.

John Young præsiderede.

Forsamlingen sang en Psalme.

Bøn af Ældste George B. Wallace.

Præsident John Young sagde, han ønskede Rapporterne fra Overpræsternes Greens Qvorummer, hvis Brødrene havde dem færdige. Man indleverede derpaa Rapporterne, som bleve oplæste af Skriveren for Overpræsternes Qvorum.

Biskop Hunter talede derefter til Forsamlingen; talte om den Ansvarlighed, Brødrene havde ved at sende saamange Vogne til Staterne for at hente de fattige Hellige; ønskede at henlede Landmændenes Opmærksomhed paa at dyrke hvide Bønner, saavelsom Hør, Hamp, Bomuld, Sukkerrør og andre Nødvendighedsartikler.

Præsident Brigham Young talte til Præstedømmet om Nødvendigheden af at de Hellige bleve et Folk, der kunde opholde og regjere sig selv, og frembringe i

Territoriet, saavidt muligt, Alt, hvad det behøvede. Indholdet af hans Tale, der varede i længere Tid, var at vise hvorledes vi her kunde leve uafhængigt, uden at benytte andre Folks Frembringelser.

Paa Opfordring sang Ældste George Goddard: „The city I love so well."

Ældste Samuel W. Richards sluttede med Bøn.

---

Onsdagen den 8de April Kl. 10 Formiddag.

Choret sang: „The glorious gospel light has shone."

Bøn af Ældste Wilford Woodruff.

Choret sang: „Lift up your heads ye scattered Saints."

Præsident Brigham Young henledede Conferencens Opmærksomhed paa Missionsfondet; han sagde, vor første Forretning idag skulde være at fremlægge for Conferencen den Subscriptionsliste, hvorpaa man igaar havde tegnet sig for Bidrag til nævnte Fond. Broder Thomas Bullock oplæste derpaa Navnene og de Summer, man havde tegnet sig for paa Gaarsdagen.

Præsidenten gav dernæst en kort Beretning om Missionsfondet; han viste, at ved den Subscription, der for tre Aar siden blev udstedt, indkom der 12,000 Dollars til dette Fond, men nu vare de Bidrag, for hvilke man havde tegnet sig, saa smaae, at han næsten skammede sig for at omtale det; sagde, at der vilde ingen yderligere Opfordring finde Sted her i Conferencen, men at denne Sag vilde blive aldeles overladt i Biskoppernes Hænder i Territoriet; det blev sagt til Brødrene at indsende deres Bidrag hertil; hvad der blev ydet burde leveres til Brødrene John T. Caine og Archibald N. Hill i Saltsøstaden.

Han syntes det var overflødigt at tale videre om denne Gjenstand, eftersom de Hellige jo godt vidste, at det var rigtigt at understøtte de Ældster, der bleve sendte paa Missioner herfra. Vi, som boe i disse Dale, sagde han, trykkes ikke af en saadan Fattigdom og Elendighed som den, hvori de fattige Hellige i Europa sukker.

At være sparsommelig og søge at anskaffe sig Livets Nødvendigheder og Behageligheder ved en retfærdig Fremgangsmaade, saavelsom den Pligt, der paahviler enhver Mand, at gjøre sin Familie lykkelig, vare de Punkter, Præsidenten dvælede meest ved og om hvilke han gav gode og nyttige Lærdomme.

Opførelsen af en ny Forsamlingssal, der kunde rumme Folket, dannede en interessant Deel af Præsidentens Bemærkninger, idet han omtalte dens Hensigt og Dimensioner.

Præsident Young talte dernæst om Gjelden til det vedvarende Emigrationsfond; han beklagede, at Brødrene ikke vare mere punktlige i at betale hvad de skyldte til dette Fond; hvis man betalte sin Gjeld dertil, vilde Bestyrelsen for nævnte Fond være istand til at hjælpe flere af de fattige Hellige herop.

Choret sang: „I saw a mighty angel fly."

Taksigelse af Ældste Lorenzo Snow.

---

Eftermiddagen.

Choret sang: „When all thy mercies, o my God."

Bøn af Ældste J. V. Long.

Choret sang: „Great God attend while Zion sings."

Præsident Brigham Young sagde, at han agtede at besøge de sydlige Settlementer i Løbet af Foraaret og vilde begynde Reisen den 20de d. M. Indbød Alle, som ønskede det, at gjøre Selskab;

fortalte hvorledes de bedst udrustede sig for Touren.

Præsident Heber C. Kimball talte derpaa til Forsamlingen om flere praktiske Lærdomme.

Præsident Daniel H. Wells prædikede om Lydigheds-Principet og om Nødvendigheden af at erhverve sig Brødrenes Tillid, hvorsomhelst vi ere. Sagde, det var de Helliges Pligt at have deres Sæd og anden Eiendom i Beredskab, saa at det levende Præstedømme kunde disponere over det, naar det blev nødvendigt; talte ogsaa om hvilke Producter, det var meest nødvendigt at frembringe og sluttede med at tilraade Efterlevelse af Præsident Youngs Raad i enhver Henseende.

Paa Forslag af Præsident Kimball hævedes Conferencemødet til næstkommende 6te Octbr. Kl. 10 Formiddag.

Choret sang den af de Hellige saameget yndede Kirkesang: „O God bless Brigham Young."

Ældste Orson Hyde sluttede Mødet med Bøn.

J. V. Long,
Conferencens Skriver.

---

# Correspondance.

(Fra „Millennial Star.")

## Amerika.

Store Saltsøstad, den 18de April. 1863.

Præsident G. Q. Cannon.

Kjære Broder!

Siden jeg sidst skrev til Dem, den 1ste April, have Brødrene her været beskjæftigede med at forskaffe og udruste Vognene, som skulle til Florence; det forventes, at de første halvtredsindstyve ville afgaae den 20de d. M. og Resten vil vist være paa Veien allerede den 25de. De nuværende Omstændigheder tyde paa, at Vognene ville ankomme til Florence tidligere end jeg skrev om forrige Gang, maaskee den 1ste Juli, hvis ikke før, istedetfor den 15de. Skulde Vognene komme der tidligere end de Fleste af Emigranterne, er det meget bedre og billigere for de forholdsviis faa Personer, som ankomme med Vognene, at hvile sig der og faae deres Oxer og Trækdyr i god Stand, end det er for de mange Emigranter at vente der paa Befordring, som jo baade er kjedeligt og bekosteligt. Et Antal Vogne, som tilhørte forskjellige Brødre, afgik herfra den 16de dennes, paa hvilke vare nogle af de 47 Brødre, der ere kaldte til at gaae paa Mission.

Paa disse Missionairers Beskikkelser staaer „England" angivet som det Sted, hvortil de blive sendte, hvorved forstaaes, at Brødrene melde sig til Dem, og at De saa baade naar de ankomme, ligesom ogsaa senere, anviser dem Arbeidsmarker paa de Steder, De præsiderer over, efter Deres bedste Skjøn og efter Aandens Veiledning. Vi have tænkt, at dette var den bedste Maade at handle paa, eftersom De bedre end vi veed, hvor der behøves Arbeidere paa de forskjellige Steder i Mis-

sionen. Det blev dem Alle paalagt at skynde sig saameget som muligt for at naae Liverpool.

Conferencen her varede tre Dage og var besøgt vistnok af Brødre fra alle Settlementerne; Forsamlingerne syntes at være baade til Talernes og Tilhørernes Tilfredshed.

Den 20de April.

I Formiddag begiver jeg mig paa en Tour til vore sydlige Settlementer i Selskab med Præsident Kimball og nogle andre Brødre, hvoraf flere af det Qvorum, hvortil De hører; jeg forventer at være borte omtrent sex Uger. Præsident Wells bliver hjemme for at varetage de almindelige Forretninger og for at fremskynde Opførelsen af et stort og rummeligt Tabernakel, Vesten for det Sted, hvor Templet bliver bygget.

Alt her er i en fredelig Tilstand. Sandhedens Fjender blive synligen lammede af en Kraft, som for dem er ukjendt, og som lægger sig mellem dem og deres onde Planer.

Udsigten for en riig Høst, baade af Frugt og af Jordens andre Frembringelser, er meget levende. Deres Familie og Venner ere raske, ligesom ogsaa Folket i Almindelighed nyder en god Helbred.

Deres Broder i Pagten.

Brigham Young.

---

## Australien.

(Fra „Millennial Star.“)

Minmi, New South Wales, den 9de Marts 1863.

Præsident G. Q. Cannon.

Kjære Broder.

Deres kjærkomne Brev, saavelsom en Pakke Skrifter, har jeg rigtig modtaget, hvorfor baade jeg og de Hellige takker Dem. Det skal altid være mig kjært at modtage Lærdomme fra Dem om Opbyggelsen af Guds Kirke og Rige paa denne Deel af Kloden. Siden Broder Thomas Fords Død, har jeg indtaget Pladsen som Præsident for denne Mission. De Raad, jeg han givet, har baade Præstedømmet og de Hellige søgt at sætte i Udførelse.

Det synes som om Herrens Gjerning har staaet stille i de sidste to eller tre Aar i disse Lande; jeg er derfor glad ved at kunne berette, at Udsigten til at gjøre Godt begynder endnu engang at see god ud. Vi have nylig dannet en ny Green, kaldet Tommago-Grenen, som bestaaer af sytten Medlemmer, to Ældster, to Præster, een Lærer og een Diacon; de staae Alle i godt Forhold til Menigheden og stræbe at leve efter deres Religion; i denne Green er der bleven døbt fem Personer i de sidste Uger. Hunters River Green bestaaer af femogtyve Medlemmer, hvori fem Ældster iberegnet. Om Sydney Green kan jeg for Øieblikket ingen Rapport aflægge; den har været i en uordnet Forfatning i tolv Maaneder eller længere; der var engang tredsindstyve Medlemmer i den, men hvormange der er nu, kan jeg ikke sige. Jeg har skrevet to Breve til den omreisende Ældste efter jeg fik Deres Skrivelse, men endnu har jeg intet

Svar erholdt. Det er min Hensigt at besøge den Deel af Missionen; jeg vil da senere kunde give Dem en Beretning om Tilstanden og Udsigten der. Syd-Australiens Conference har, saavidt jeg veed, tre Grene med et stort Antal Hellige. Jeg antager, at de sidste Conference-Rapporter fra dette Sted, ere mistede i et Dampskib, som gik fra Melbourne til Sydney. Præsidenten for den Conference troer jeg er en meget god Mand, og de Hellige under hans Bestyrelse ere lydige og villige til at modtage Raad og Lærdomme og adlyde dem. Conferencen tæller, troer jeg, eet Hundrede Hellige, saa at Antallet af Sidste-Dages Hellige i disse Lande udgjør omtrent to Hundrede.

Saasnart der er nogle Bogpenge at indsende, vil jeg fremsende dem uopholdeligt. Naar jeg skriver næste Gang, skal jeg sende Dem en Beretning om vor General-Conference. Indlagt fremsender jeg en Attest fra een af vore nydøbte Hellige for Guds helbredende Kraft ved Hænders Paalæggelse af hans Tjenere, der ere kaldte til Præstedømmet. De Hellige her ønske, at deres Brødre og Søstre i den britiske Mission ville bede for dem.

Maa Gud vor evige Fader skjenke Dem alle de Velsignelser, De behøver, saa at De maa være istand til at udføre alle de ansvarsfulde Pligter, der paahviler Dem, og at De maa gaae hjem til Zion med mange Neg for der at nyde de Velsignelser, Gud har beredt for alle Trofaste, er mit Ønske. Deres hengivne Broder i den nye og evige Pagt.

William Broadbent.

---

## Skandinaviens Stjerne.

---

Den 1ste Juli.

Vi optage efter „Millennial Star" Følgende:

### Bemærkninger om dette Aars Emigration. — Raad til de Ældste og Hellige hvorledes at komme til at emigrere.

Det sidste Skib med Hellige ombord er seilet og Emigrationen for iaar er sluttet. Sex Skibe opfyldte med vore Folk have forladt dette Land (England) og ere seilede til New York. Antallet af de Hellige fra Europa, som ere reiste til det langt bortliggende Sted, hvor Guds Børn indsamles til, har været større iaar end nogensinde tidligere. Hvad der især glæder os, naar vi tænke paa dette Aars store Emigration, er, at vi ere forvissede om, at der var Ingen, idetmindste meget Faa, som ikke havde Midler tilstrækkeligt til at betale deres Reise for til Florence, i Nebraska Territorium, hvor Vognene, der ere sendte ned fra Utah, ville være for at bringe Emigranterne over Sletterne. I den korte Tid af sex Uger — det første Skib afseilede den 30te April og det sidste den 4de Juni — er der igjennem vort Contoir expederet 3,650 Sjæle. At faae et saa stort Antal Emigranter besørget afsted paa saa kort Tid, har naturligviis givet os meget Arbeide, hvilket vi dog ikke have agtet for Noget i Sammenligning med den Glæde, vi havde, at see saamange af Adams Sønner og Døttre blive udfriede fra Babylon, for hvilket de have stridt i

mange Aar. Naar man betragter, hvorledes de Hellige ved deres Tro og Gjerninger have overvundet enhver Hindring, der har lagt sig iveien for deres Udfrielse, kan det vistnok ikke Andet end glæde og opmuntre enhver af de Tilbageblevne, som længes efter at komme til Zion, og anspore dem til at stræbe mere end nogensinde tidligere for at opnaae den samme Glæde, som dette Aars Emigranter nød — at komme hjem til Zion.

Det har været klart for os at see, at Guds Velsignelser have været udgydt over hans Folk i alle deres Bestræbelser for at adlyde hans Befaling, at hjemsamles til Zion; især har det viist sig for os, idet vi have været heldige i at fragte Skibe, som vare passende til at føre Emigranterne over Oceanet. Udvandringen til de Forenede Stater har været større dette Aar end i de ti foregaaende. Af denne, saavel som af andre forskjellige Aarsager, har det næsten været umuligt at faae Skibe, passende til Overførelse af Emigranterne, og vi have erfaret, at flere Emigrationsagenter have maattet tilbagesende de Penge, Personer have fremsendt for at faae Plads paa et Emigrationsskib til Amerika, blot fordi de ikke have været istand til at kunne faae Skib fragtet for Emigranter til dette Sted; uagtet dette have vi dog været heldige i at sikkre os gode og rummelige Skibe for vore Emigranter, som dog ikke have betalt saameget for Overfarten, som andre Rhedere have faaet paa samme Tid. Det Ry, vore Emigranter staae i hos Capitainer og Skibsfolk for den gode Orden og Fred, der existerer under Overfarten, saavelsom den udmærkede Disciplin, vore Compagnier ere i Besiddelse af, gjør det lettere for Missionspræsidenten at fragte Skibe for de Hellige. Denne Mangel paa Skibe har foraarsaget, at den sidste Afdeling Emigranter afreiste noget senere, end vi havde ønsket; alligevel føle vi os forvissede om, at hvis de Hellige blot have en almindelig heldig Reise til New York og derfra videre til Florence, ville de ankomme tidsnok for at gaae videre i Selskab med dem, der reiste noget tidligere herfra.

Da vor Emigration for iaar er forbi nu, ønske vi baade de Ældste og de Hellige at begynde at gjøre Forberedelser for næste Aars Emigration. Præstedømmet saavelsom de Hellige i hver Green, Conference, District og Mission skulde bruge al den Indflydelse, de have, for at overbevise og indlemme de Oprigtige af Hjertet, saaledes, at hvad der aftog i Antal af Tilbageblevne ved dette Aars Emigration, snart igjen maae udfyldes. For den trofaste Arbeider for Guds Sag tilbyder der sig en god Leilighed overalt til at bringe Sjæle til Kundskab om Sandheden. Paa mange Steder føler Folket Interesse for dette Værk, af hvilken vi skulle benytte os. Den store Udvandring af Hellige iaar, er et mægtigt Vidnesbyrd for de Helliges Slægtninge, Venner og Naboer, som emigrerede iaar, og det vil udentvivl bære gode Frugter. Det er den bedste Prædiken, man kan holde og det bedste Vidnesbyrd, man kan aflægge, og det vil virke til det Gode eller Onde paa dem, der vare Vidner til deres Bekjendtes Emigration, naar først et mundtligt Vidnesbyrd er bleven aflagt, hvilket i Regelen har været Tilfælde. Alle Hellige burde føle stor Interesse for at udsprede Sandheden; hvis de gjøre saa, vil Antallet af Nydøbte i de kommende tolv Maaneder langt overgaae det Antal Hellige, som emigrerede. De, som reiste, ville udentvivl savnes, eftersom de vare trofaste og flittige i at opfylde alle deres Pligter, hvilket ogsaa viste sig i deres Bestræbelser for deres Udfrielse fra Babylon. Vore Ældster burde lære de tilbageblevne Hellige at see hvorledes Punktlighed i

Opfyldelsen af vore Pligter giver Glæde og Velsignelse, hvoriblandt en af de største er at komme til at emigrere. Eftersom mange af vore Abonnenter paa „Stjernen" nu ere udvandrede, er Abonnentantallet følgelig formindsket, hvorfor vi opfordre Missionairer og Bogagenter at søge at samle nye Subscribenter istedetfor dem, der ere afreiste. Indskud i Emigrations-Sparefondet saavelsom Bidrag til Tiende og frivillige Gaver burde ikke heller tilbageholdes.

Naar de Ældste besøge de Hellige i deres Huse, bør de spørge, hvorledes Udsigterne ere for deres Emigration; de skulle ogsaa give saadanne Raad, som kunne gavne dem, der agte at reise et andet Aar. Den Erfaring, vore Brødre have, vil i flere Tilfælde sætte dem istand til at vise de Hellige en Maade, som, hvis den bliver antagen, muligen vil sætte dem istand til selv at tilveiebringe Midler til næste Aars Emigration, hvis der bliver nogen. Endnu er der ni eller ti Maaneder at virke i for Udfrielse til næste Aar og Meget kan udføres i den Tid, naar Herren lægger sin Velsignelse til. Ethvert ærligt Middel, de Hellige besidde, burde de benytte for at forskaffe sig Penge til at betale Reisen hjem for. Det nytter ikke at lære Børn, at de ikke maae ødelægge Skillinger, naar man selv ødsler Marker bort. Øv Tro, Brødre og Søstre, og beed til Gud om hans Velsignelser maae være udgydt over Alt, hvad I besidde, og hjælpe Eder i alle Eders Foretagender, saa vil Resultatet blive, at mange af Eder, som nu ingen Udsigt seer til at emigrere næste Gang, ville faae Alt, hvad I behøve og være istand til at drage op til Zion, syngende Frydesange for vor Gud og Fader for hans Godhed og Naade imod Eder.

---

# Apostelens Svar til Stokmesteren.

„Tro paa den Herre Jesum Christum, saa skal Du vorde salig," var det Svar, Apostelen Paulus gav Stokmesteren i Philippus paa hans Spørgsmaal: „Hvad bør mig at gjøre, at jeg kan vorde salig?" At der udfordredes Mere end blot Tro alene, fremgaaer deraf, at Paulus talede Herrens Ord til ham, hvilket bevirkede en større og mere gradviis Lydighed, end den, der indeholdes i Apostelens første Befaling — Lydighed til Daabens Ordinantse nemlig — og det fortjener at bemærkes, at Daaben var af største Nødvendighed og indeholdes jo i den saa bekjendte Befaling, Jesus gav Disciplene kort før hans Himmelfart. Uagtet denne Ordinantse er saa tydelig forklaret i Bibelen, er dog Menneskene i Almindelighed ubekjendte med at den danner en nødvendig Deel af Evangeliet og ere tilfredse med blotte Formodninger. Apostelens Svar formodes at indeholde et uundgaaelig nødvendigt Princip som Grundlag for en videre Fremadskriden i Saliggjørelsens store Plan.

Jesu Evangelium indeholdes ikke i en simpel Sætning alene; det er Guds Kraft til Saliggjørelse; deri er Guds Villie aabenbaret til Mennesket, bydende ham selv at anstrænge sig eller gjøre Noget for at adlyde sin Skabers Befalinger. I Apostelen Peters andet Brev formaner han de Hellige til at føie til Tro Dyd,

il Dyd Kundskab, til Kundskab Afholdenhed, til Afholdenhed Taalmodighed, til Taalmodighed Gudfrygtighed, til Gudfrygtighed Broderkjærlighed, til Broderkjærlighed Kjærlighed til Alle, og sagde, at naar dette fandtes hos dem i Overflodighed, vilde de ikke blive orkeslose eller ufrugtbare i vor Herres Jesu Christi Erkjendelse. Thi den, siger Apostelen, som ikke haver dette, er blind, tillukker Oinene og har glemt Renselsen fra sine forrige Synder. Med samme Ret kunne vi sige til Den, som troer Apostelens Svar, føi til Tro Omvendelse, til Omvendelse Daab, til Daab Hænders Paalæggelse for den Hellig-Aand af dem, der ere beseglede med det melchisedekske Præstedomme, og vedbliv saaledes at gaae fremad til Fuldkommenhed, havende Tanken henvendt paa den høie og hellige Bestemmelse, Gud har med Dig, tilføiende ethvert af Retfærdighedens Principer, som ere aabenbarede i Evangeliet til din Tro. Dersom Du ikke gjør dette, saa er din Tro forgjeves. Dersom vi drikke af Sandhedens Kilde, ville vi snart erfare, at de Lærdomme og Befalinger, som indskærpedes af Apostlene, vare affattede efter den Stilling, i hvilken de befandt sig, som modtog disse. Lad os tage Fangevogteren som et Exempel. Paulus og Silas vare blevne pidskede og kastede i Fængsel; om Natten bade de til Gud og deres Hjerter udbrød i lydelige Lovsange, som opsteg for Naadens Throne. Guds Kraft aabenbaredes, idet der skete pludselig et stort Jordskjælv, Fængslets Grundvold rystede, Dørene bleve opladte og Alles Baand løstes. Stokmesten følte Kraften og Virkningerne af dette Optrin i Midnattens Time og faldt skjælvende ned for Paulus's og Silas's Fødder, spørgende: „Hvad bør mig at gjøre, at jeg kan vorde salig." Svaret er nøiagtig afpasset efter den Stilling, Fangevogteren var i, nemlig en Vantroes. Hvis han derimod allerede havde troet, at den Jesus, for hvis Bekjendelses Skyld Paulus og Silas vare fængslede, var baade Herren og Christus saavel som Menneskets Frelser og Forløser, saa vilde Svaret have lydt: Omvend Dig og bliv døbt i Jesu Christi Navn til Syndernes Forladelse. For at man ikke skal troe, at vi selv tilføie Noget, ville vi henvise til et andet Sted i Bibelen, hvor vort Udsagn bekræftes.

Pintsefesten var den Dag, paa hvilken man frembar Tak og Priis til Skaberen for en god Høst, og denne Fest helligholdtes desuden af Jøderne i et andet Øiemed, nemlig til Erindring om Loven, som blev given paa Sinai. Paa denne Dag havde Disciplene forsamlet sig for at vente paa Opfyldelsen af den opstandne Herres Forjættelse til dem, da der pludselig kom en Lyd fra Himmelen, som af et fremfarende vældigt Veir, og fyldte det ganske Huus, hvor de sadde. Tunger som af Ild fordeelte sig og satte sig paa Enhver af dem, og de bleve Alle opfyldte af den Hellig-Aand. Da denne Tildragelse snart baade hørtes og rygtedes i Nærheden, forsamlede der sig en Mængde Folk af alle Nationer og Apostlene talede til dem i deres forskjellige Tungemaal om Guds Gjerninger. Nogle bleve forfærdede, Andre tvivlede og atter Andre spottede og sagde: „De ere fulde af sød Viin." Men Peter stod op og forklarede den store Vildfarelse, de vare i; som et trofast Vidne erklærede han, at Jøderne havde korsfæstet Frelseren, Jesus af Nazareth, hvem Gud havde gjort baade til Herre og Christus; han forklarede dem ogsaa, at Jesus var opstanden og ophøiet ved Faderens høire Haand og at Frelseren havde lovet dem Trøsteren, den Hellig-Aand, hvilken Forjættelse de nu saae gaae i Opfyldelse. Bibelen siger, at det gik de Forsamlede til Hjertet og de spurgte: „I Mænd,

Brodre! hvad skulle vi gjore?" Sporgsmaalet var ligesom Fangevogterens, men Svaret ikke, thi det lod: „Omvender Eder, og Hver af Eder lade sig dobe i Jesu Christi Navn til Syndernes Forladelse." Aarsagen hertil er indlysende: Fangevogteren spurgte forend han troede, hvorimod den forsamlede Mængde paa Pintsefestens Dag troede forend de spurgte. Resultatet i begge Tilfælde blev alligevel det samme, thi de bleve Alle dobte i Overeensstemmelse med Apostelens Befaling. Apostlernes Levnetslob er en fortsat Beretning om en ufravigelig Noiagtighed i disse Lærdomme, og Kjendsgjerningerne ere liig Forbilleder, som Fortidens Erfaring giver som Exempler for Fremtiden. Dette er saa tydeligt, at det behøver ingen yderligere Forklaring. Det er en indlysende Sandhed, som ethvert rettænkende Menneske burde lægge sig paa Sindet.

De paafølgende Slægter havde ingen Ret til at forandre disse Principer, eller give dem en mindre Betydning end den, de forst havde; alligevel er dette skeet, og Prophetens Ord: „De overtræde Love, forvende Skikke og gjore en evig Pagt til Intet," ere gaaede i Opfyldelse. Denne Afvigelse fra Evangeliets oprindelige Ordinantser er frembragt ved en tilsyneladende Sophisteri, som stærkt paaminder En om Saul, Kongen i Israel, som, da han ved en vis Leilighed blev bebreidet af Propheten Samuel for ikke at have opfyldt Herrens Befalinger, svarede: Jeg adlod dog Herrens Rost og gik paa den Vei, paa hvilken Herren sendte mig; og jeg forte Agag, de Amalekiters Konge, hid, og odelagde Amalekiterne." Men Folket tog af Rovet smaat Qvæg og stort Qvæg, det Ypperste af det, som var sat i Band, til at offre til Herren din Gud i Gilgal. Der udfordres ikke nogen stor Eftertanke til at opdage, at dette var en Afvigelse fra Guds Befaling, paa samme Tid som det var en Undskyldning for Krænkelsen af den Hoiestes Anordning. Der er stor Lighed mellem Sauls og den nyere Tids Christendoms Beviisforelse, kun med den Forskjel, at sidstnævntes er mere snild og dog ligesaa modstridende. Istedetfor at blive ledet til at adlyde Evangeliets Ordinantser, betragter Undersogeren dem med Haan, som han troer forbliver uforstraffet, og paaberaaber sig endog Jesu Opoffrelse for os som en Undskyldning for en aabenbar Fordreielse af hans Love. Forsoningen skete ikke for at Menneskene kunde trøste sig dermed og saa stedse vandre fremad i Ulydighed, den blev tvertimod iværksat for at vi skulde vise den største Lydighed mod og Underkastelse af Guds Befalinger. „Hvad bor mig at gjore, at jeg kan vorde salig?" „Intet," er Svaret, „thi Du kan ikke gjore Noget." Saaledes er Menneskenes Lære, men det stemmer ikke overeens med Bibelens, thi, som vi tidligere have beviist, Troen er Grundlaget for Menneskets Lydighed til Evangeliets Principer, hvilke ere nodvendige til vor Frelse. Kunne vi ikke gjøre Noget, naar Gud befaler det? Jo, vi kunne adlyde; det er kun til de Lydige han har givet Forjættelserne." „Salige ere de, som gjore hans Befalinger, paa det de maae faae Adgang til Livsens Træ og indgaae igjennem Portene i Staden." Vær da ikke gjenstridig mod Guds Kjærlighed, Naade og Barmhjertighed; fordrei ikke Evangeliets Principer, thi det er Lydighed mod disse, i Forening med Jesu Christi Forsoning, der skal frelse Menneskene. At undlade at adlyde disse og saa, ligesom Saul, erklære at vi have adlydt dem, er at lyve for Gud. „Thi Gjenstridighed er en Trolddoms Synd og at blive ved deri, er Uretfærdighed og Afgudsdyrkelse." Den rettænkende Sandhedssoger bor ikke lade sig tilfredsstille ved

noget andet Svar end det, Apostelen gav Stokmesteren. Nu har Herren atter sendt os Evangeliet til Frelse for alle Folk, og vi bære Vidnesbyrd derom, bydende alle Mennesker at lytte dertil. Det er det samme uforandrede Evangelium, de gamle Apostler lærte og, hvis det adlydes, vil Belønningen blive den samme som den, Jesus og Apostlerne lovede de Trofaste.

H. W.

---

# Joseph Smiths Levnetsløb.

Mai 1839. (Fortsat fra Side 285.)

---

De skulle ogsaa anbetroe ham Penge, Land, Eiendele og Effecter, og hjælpe ham i hans Arbeide; det skal blive til Gavn for mine Hellige, thi det er en ærefuld Kaldelse, jeg har beskikket ham til, siger Herren. Og atter, saa siger Herren, jeg vil ophøie min Tjener Oliver, og gjøre hans Navn stort paa Jorden og iblandt mit Folk for hans Hjertes Oprigtigheds Skyld; lad derfor mine Hellige give ham rigeligt, da skal Velsignelserne ikke udeblive.

Til alle de Hellige, som ere vidt adspredte fra hinanden, sige vi: lad os udbryde i Glæde og Taknemmelighed til Gud, vor himmelske Fader, som har kaldet os til vort høie og hellige Kald ved Jesu Christi Aabenbaring i disse sidste Dage, og som saa naadigen har staaet os bi og ført os ud af den syvende Vanskelighed, hvori vi vare i Missouri. Maa Gud tildele vore Fjender efter deres Fortjeneste. Vi haabe, de Helliges Bønner opstige for os.

Eders ydmyge Brødre i Evangeliet.

Joseph Smith jun.
Sidney Rigdon.
Hyrum Smith.

Til Præsidentskabet for Jesu Christi Kirke af Sidste=Dages Hellige!

Jeg tillader mig at henlede Opmærksomheden paa en Sag, som er af betydelig Vigtighed for vor Kirke, og som, hvis den ikke skjenkes tilbørlig Opmærksomhed, let kunde vække Uvillie hos en stor Deel af dem, vi komme i Berørelse med, og tilbageholde de velvillige og menneskekjærlige Følelser, Mange have lagt for Dagen for os som et Folk; jeg mener nemlig de af Lyman Wights Breve, der have været indrykkede i Quincy Whig. Ved et flygtigt Blik paa disse, kan man ikke finde Noget at udsætte paa dem, men ved at overveie Indholdet deraf, vil man være istand til at opdage flere Punkter, hvorover man kunde faae Grund til at besvære sig; f. Ex. der, hvor han fordømmer det demokratiske Parti i Missouri, hvilket der maaskee var Grund til, men derfor burde han dog ikke fordømme hele Unionen; hvorfor giver han ogsaa T. H. Benton en saadan Benævnelse som Pøbelleder, fordi denne ikke har besvaret hans Brev, hvilket maaskee skete fordi Benton ikke havde faaet det, for hvilket der er megen Sandsynlighed.

Igaar fandt jeg Hr. Morris ventende paa mig; han spurgte mig, hvad Hensigten var med at trykke saadanne Breve og hvorfor vi vilde rive ned paa det demokratiske Parti i Landet, da dette dog søgte at hjælpe os i hvad det kunde. Han

kunde ikke forstaae hvorledes dette var, sagde han, og ønskede gjerne at vide, om vort Folk bifaldt en saadan Fremgangsmaade. Jeg svarede ham, at jeg for min Deel var bedrøvet over, at omtalte Breve vare komne tilsyne og troede, at denne Maade at gaae frem paa, stred imod den største Deel af vort Folks Følelser.

Jeg fremlagde denne Sag igaar for de af Kirkens Autoriteter, som ere her, hvilke beviste, at hans Opførsel ingenlunde har været rigtig. Brødrene ønskede at afbryde al Forbindelse med Den, der bar sig ad paa den omtalte Maade; en Committee blev nedsat, som skulde formane Broder Wight, naar han kommer tilbage, og bede ham indstændig at holde op med denne Fremgangsmaade, som, hvis det ikke skete itide, muligen kunde bringe Forfølgelsen med alle dens Rædsler over et uskyldigt Folk, blot ved eet Individs Uforstandighed.

Man har underrettet mig om, at Gouverneurens Følelser skulle være meget saarede ved denne Fremfærd. Jeg troer, det vilde være godt at udtale vor Mening om denne Sag offentligt, og, som et Samfund, intet Hensyn tage til Politiken. Paa denne Maade kunne vi maaskee tildeels afværge den fordærvelige Indflydelse, hans Breve have frembragt. Dersom den Fremgangsmaade, som han (Broder Wight) har begyndt paa, fortsættes (hvilket jeg erfarer, han agter at gjøre), vil den spærre os Veien og vi ville da ikke have nogen Udsigt til at faae Ret hos Unionens Autoriteter, hvilke vi paa en letsindig Maade fordømme førend vi have indgivet vor Ansøgning. De samme Følelser begynde at gjøre sig gjeldende i Springfield hos dem, der have været vore Venner paa dette Sted.

Tilhængerne af Folkepartiet ere glade for saadanne Vaaben og benytte disse paa den fordeelagtigste Maade. Man kunde maaskee synes, at jeg handler overilet i at omtale dette, men jeg føler mig paavirket dertil ved en saadan Handlemaade. Jeg føler for mine Brødre; Enkens Taarer, de Forældreløses Skrig og de Ulykkeliges Sukke staae endnu klart i min Erindring, hvorfor jeg mener det er rettest at tage saadanne Forholdsregler, som kunne være gavnlige for os.

Hvis man om tre, fire eller fem Aar skulde, foraarsaget af enkelte Individers Uforstandighed, begynde at nedrive vore Gudsdyrkelsessteder, ødelægge vore Huse og ihjelslaae vore Brødre, saa at vore Hustruer blive Enker og vore Børn Forældreløse, saa ønsker jeg, Eders ringe Broder, at opløfte mine Hænder mod Himmelen og sige til Gud: Du, som kjender alle Ting, veed ogsaa, at jeg er uden Skyld i alle disse Ulykker.

Jeg undertegner mig

Eders hengivne Broder.

R. B. Thompson.

P. S. Dersom De ikke agte Dem til Quincy i denne Uge, ville et Par Linier om Deres Mening i denne Sag være meget velkomne.

R. B. Thompson.

Quincy, Mandag Morgen den 13de Mai 1839.

Staten Missouri, Richmond,
Ray County, den 13de
Mai 1839.

Høivelbaarne Austin A. King, Dommer for dette og nærliggende Countier.

Velbyrdige Herre!

Efter at have hensiddet i Fængsel i næsten syv Maaneder, og da Tiden nu er kommen at det er muligt for mig at blive forhørt i et andet Distrikt, og eftersom jeg nu kan lade mine Tanker faae frit Løb uden derved at udsætte Andres Liv for Fare, men kun mit eget, tager jeg mig den Frihed at nedlægge en bestemt

Paastand imod ethvert Forhør udenfor denne Stats Grændser, bedende Deres Velbyrdighed saavelsom alle Authoriteterne, baade civile og militaire, at min Sag maa blive dømt efter Loven for Landsforviisning, hvortil over ti Tusinde af vort Samfund, hvoriblandt min Kone, mine Børn, mine Vidner og Venner ere dømte.

Mine Bevæggrunde til dette Forlangende ere indlysende og ere støttede paa Kjendsgjerninger, som baade De og Folket i Almindelighed kjender, hvorfor jeg ikke behøver at give noget yderligere Beviis; de ere følgende:

1) Jeg har aldrig faaet nogen Beskyttelse ved Loven, hverken for min Person, min Eiendom eller min Familie, medens vi have opholdt os i denne Stat, hvortil jeg udvandrede i 1835.

2) Jeg blev dreven fra Jakson County ved Vaabenmagt, saaret og blødende i 1833; mit Huus blev nedbrændt, mine Marker ødelagde, mit Forraad af Fødemidler røvet fra mig og min Eiendom taget fra mig indtil nu, medens min Familie blev uddreven uden Ly midt i Vinterens Tid.

(Fortsættes.)

---

# Nyheder.

Polen. Banken i Warschau er bleven bestjaalet for 3,500,000 Rubler, hvoraf 3,200,000 Rubler i Pantebreve, udstedte af den polske Hypothekforening. Kassereren ved nævnte Bank har taget Flugten.

Polakkerne have lidt betydelige Nederlag. Czachowskis med tvende andre Corpsers forenede Styrke er bleven slaaet vestfor Radom og tilsidst aldeles sprængt. Czachowski flygtede tilligemed sin Generalstab og blev energisk forfulgt. Polakkerne havde en Mængde Døde. Opstanden i Volhynien griber om sig.

En frygtelig Oversømmelse har ifølge „Levant Herald" den 23de Mai fundet Sted ved Akserad i Rideh Distriktet, idet den nævnte Dags Aften forfærdelige Strømme af Regn styrtede ned over Byen og Omegnen og bragte den næsten udtørrede Flod, der strømmer igjennem Passet, i hvilket Staden ligger, til pludseligt at stige over dens Bredder. Indvaanerne havde lykkeligviis Tid til at flygte itide, saa at kun syv Menneskeliv gik tabt, men af Stadens 1,100 Huse ere kun 300 tilbage, og over 1,500 Stykker Qvæg druknede, medens megen Eiendom gik tabt og betydelig Skade anrettedes paa de langs Flodbredden liggende Viin- og Frugthaver.

Mexico. Franskmændene have indtaget Puebla. Af den franske General Foreys Rapport fremgaaer det, at den mexicanske General Ortega har overgivet sig uden Betingelser efter at have tilintetgjort en stor Deel af Armeens Vaaben og Materiel. Antallet af Fanger angives til 18,000 Mand, hvoriblandt 900 Officerer. I Slutningen af Rapporten hedderdet, at Armeen har sat sig i Marsch imod Staden Mexico. Tre Dampskibe have faaet Ordre til at indtage Tropper og Krigsmateriel i Cherbourg for strax derpaa at afgaae til Mexico.

Amerika. Den 27de Mai angreb General Banks Port Hudson og fandt overalt en fortvivlet Modstand. Kampen fornyedes den 28de, men det endelige Resultat var ubekjendt. Ifølge „Tribune" har Slaget været meget blodigt, og Banks har mistet mellem 2,000 og 4,000 Mand.

Fra New York skrives under 1ste Juni: Unionisterne have gjort tre Angreb paa Vicksburg, men ere slagne tilbage med stort Tab. General Johnstone skal staae i Ryggen paa Unionisterne med 15,000 Mand.

---

## Contoirets Tilgodehavende den 31te Mai 1863.

| Conferencen. | Agenten. | Boggjeld. | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Aalborg. | S. Jensen ....... | 372 | Rd. | 2 | Mk. | 4 | Sk. |
| Aarhuus. | P. C. Geertsen .... | 130 | — | 1 | — | 4 | — |
| Bornholm. | P. C. Nielsen ..... | 169 | — | „ | — | 15 | — |
| Christiania. | R. Johansen ..... | 826 | — | 4 | — | 13 | — |
| Fredericia. | J. C. Olsen ...... | 22 | — | 5 | — | 3 | — |
| Fyen. | P. C. Carstensen ... | 799 | — | „ | — | 8 | — |
| Gotheborg. | A. P. Søderborg ... | 337 | — | 1 | — | 8 | — |
| Kjøbenhavn. | J. P. Jørgensen .... | 72 | — | 3 | — | 3 | — |
| Lolland. | J. Hansen ....... | 193 | — | 1 | — | 13 | — |
| Norrkøping. | L. Nilsson ....... | 986 | — | 1 | — | 5 | — |
| Skaane. | Sven Nilsson ..... | 520 | — | 1 | — | 13 | — |
| Skive. | S. J. Jonasson ... | 430 | — | 3 | — | 11 | — |
| Stockholm. | N. C. Flygare ..... | 846 | — | „ | — | 8 | — |
| Sundswall. | A. Svedlund ...... | 208 | — | 1 | — | 12 | — |
| Vensyssel. | H. C. Høgsted ..... | 318 | — | 4 | — | 13 | — |
| | Diverse Debitorer ... | 135 | — | 4 | — | 8 | — |
| | Summa | 6369 | — | 3 | — | 13 | — |

---

## Indhold.



---

„Skandinaviens Stjerne" udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorentzensgade Nr. 14 1ste Sal tilvenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. E. Bording.